

ни ѣ бѣла по безцѣнна вѣсть (хаберъ) ѿ онаа,
дѣто а възвѣсти янжелатъ на овчѣрити.

Ѣ. Соборатъ на небеснытѣ силы така воспѣ-
валъ: слава на дѣто въ вышинытѣ Бога, и
на землѣта мѣръ въ челоуѣцытѣ благово-
леніе.

Безъ съмненіе онова пѣканіе на янжелскитѣ
глаговѣ ѣ билò многò по сладкò ѿ сако друго
пѣканіе.

Г. Овчѣритѣ като дошлè въ Вифлѣемъ, видѣ-
ли Іисуса новорожденныатъ младенецъ.

Воистинна, това ѣ видѣніе най прѣятно и
най любезно на свѣтѣтъ.

Благочестиви размышленїята.

Христѣ Іисусе! ты са раждашь, а твоето
рождество неизвѣстно ни Ирѣдъ, ни Кесарю:
ами толькò єднитѣ овчѣри ползчили това ра-
достно извѣстїе. Яла да са не бѣди скаркалъ
янжелскїатъ ликъ (хорò); яхъ! нѣ нѣ, Богъ
инакъ располага своитѣ дѣла, а нѣ каквòто
ни. Той възвышава, коєто ѣ нѣзко на землѣ-
та, а пакъ снижава, коєто ѣ бѣло високо.